Ч. 291 (13.490). Львів, субота 4. листопада 1933. Pocztowa oprata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Топорища чужої сокири.

Ню Йорк, 14. жовтня 1933.

Їхав молодим лісом віз, навантажений новими сокирами. Зжахнулися молоді деревця, божне їх смерть. Але старенька осика, яка памятала колишнє спустошення старого ліса і одна-однісінька остала в живих з того часу, спокійно сказала: „Чого вам боятися, діти? — Виж бачите, що там нема нас, а самі сокири. То як вони можуть вам пошкодити?"

Не помогли навіть і Демостенові філіпіки, коли македонська агітація залляла старинну Грецію, вживаючи до деморалізації таки грецького осла, навантаженого Филиповим золотом. Демостен прийшов запізно.

Коли дивитеся на образ Матейка, як московські посли переступають через Тадея Рейтана, що один протестує проти розбору Польщі, то мимохіть пригадується вам тарґовіцька конфедерація, яка притягнула польську шляхту до московського воза. Хоч ви належите до табору, що вважає земляків Рейтана за ваших ворогів, але за мимохіть переноситеся в його положення і може й жалієте його.

Після упадку польського повстання польські патріоти, репрезентовані людьми з найвищої верстви, вміли використати навіть соціялістичною Маркса і спонукати його вставити в соціялістичну програму відбудову Польщі, як конечність будучого успіху соціялізму. До цієї типічно польської сокири вміла польська шляхта причепити сильне московське топорище і ніхто інший як російські соціялісти десятиліттями поширювали як соціялістичну конечність відбудову Польщі, очевидно, коштом російської царської імперії. Але як лише повстала новітня Польща, то саме ми, живучі, є свідками, що сталося зі соціялізмом у Польщі.

Історія українського народу подає багато прикладів на те, як московську сокиру насаджували на українські топорища і як ці топорища сліпо сповняли московську службу серед свого народу. Навіть і гетьмани наші не вільні від закиду.

Москвофільський рух з передвоєнних часів навівав розпукою кожного українця на саму згадку про отруйну діяльність великої частини нашого громадянства у користь чужої ідеї.

І мимохіть, коли глядите на теперішні позиції комуністичної ґрупи серед українського громадянства, то жах вас збирає, якто таки наші власні топорища можуть так сліпо вимахувати ворожою сокирою? А від такого жаху лише один крок до узагальнення, що українська партія, яка має свій корінь поза границями рідної суспільности, є нічим іншим, як топорищем чужої сокири, котра скорше чи пізніше почне рубати свою власну хату.

У часі великої війни йшла завзята наґінка українських соціялістів в Америці проти українських націоналістів. Один з чільних українських громадян попав в американську вязницю під закидом, що він висадив російську муніцію вартости десять міліонів долярів. Слідча комісія воєнного суду відступила від обвинувачення, коли виявилося, що проти цієї людини йшла безпримірна нагінка соціялістів. А провідники українського соціялізму в Америці вважали це серпнем свого осягу, що могли позбутися свого противника з політичного овиду таким способом. Американська поліція не була би відважилася навіть аж такого „тріку" проти українця. А доносчики привселюдно перехвалювалися своїм „геройством".

Наскільки тепер, в найновішому часі, українські топорища сповняють службу при чужій сокирі, знають краще наші земляки там на своїй рідній землі. Ми тут, в Америці, читаємо про наших винників. І як ці топорища сповнять свою службу, то даремна буде смерть і жертва кращих найкращих юнаків. Демостен не міг спинити Филипа в його поході на Грецію.

Яка причина таких явищ? Майже кожний зі згаданих прикладів вказує на загальну деморалізацію серед ослаблення нації. Коли нація сильна, тоді є громадянська контроля. Тоді слабші духом характери бояться прилюдного пятна. А коли, як ось у нашім випадку, ціла ґрупа втратить віру в перемогу нації серед гнету і стане шукати за рятунком аж десь в якогось „вуйка" на далекій півночі, то це повинно приневолити вірних дітей свого народу до поважної задуми, як скріпити силу нації, щоби вилічити цілу частину суспільности від хронічної духової недуги.

Тут єдиний спосіб: плекати особисті характери і допроваджувати аж до клясичних прикладів досконалість добрих прикмет поодиноких людей, які або самі змагаються за провід у суспільности, або їх суспільність ставить на чоло. Тоді не лише Корнелій Непос або Плютарх буде предметом студій для цілої нації і книгою характерів для доростаючої молоді, але мусить бути написана й Українська Книга Характерів, яку варто покласти на столі українського громадянина поруч „Життя Святих".

Кожний українець сам для себе мусить зрозуміти, що він живе не лише для сучасности, але й для будучности. Чим вищу освіту він має, тим більшу відповідальність мусить він двигати на собі. Тоді він мусить зрозуміти, що погамовування та приборкування свого особистого апетиту на вигоди, розпізнування свого тіла, на славу, на випереджування інших в якомусь становищі і т. п. це не примха проповідників та моралістів, але це історична національна конечність.

Як довго римляни придержувалися суворих приписів щоденного життя, вони були здатні до здобування. Ганнібаль зайшов аж до Риму, але його знищила Капуа. Діоґен нічого не бажав від всемогучого Олександра, як лише вступитися йому зі сонця. Хоч мешкав у бочці, нічим для нього був ореол завойовника Азії.

Через голод у нормальних часах мало хто пускається на підлоту. А як і пуститься, ви його жалієте і виправдуєте. Але великі підлости робить людина для слави, честилюбивости, жадди влади або нашого історичного „лакімства нещасного".

Отже лише скромність, доведена до самого краю; самодисципліна доведена до досконалости можуть бути цілком певним забором проти замірів ворога на характерність одиниць, що грають якусь ролю в суспільности.

Це для людей, що живуть в пересічних умовинах життєвих, бідніших чи багатших. Для тих що шукають хліба, ідеалом повинна стати одна з двох можливостей: або вміти створити новий варстат праці, або здобувати той, що вам його хтось чужий забрав. В однім і другім випадку суспільність має обовязок йому допомогти. Тоді витворюється спільність вищого ідеалу. Впарі з тим повстає найсильніша солідарність, бо солідарність боротьби за істнування. А одночасно з такою працею йде контроля над кожною одиницею і зменшення небезпеки, щоби хтось з посеред нас самих став топорищем чужої сокири.

Щойно, коли ми виключимо можливість діяння своїх топорищ, зможемо подумати про свою сокиру.

С. Демидчук.

„Яку ґарантію „Діло" дає в імені ОУН?"

Відгук ендецького „Курера Львовского" на статтю „Діла".

Реєструючи бажання деяких польських кол перекинути знову відповідальність за вчинки ОУН на ціле українське громадянство, себто боротьбу з одиничними революційними актами перенести у площину масових репресій проти цілого українського національно-громадського життя, ми висловили наше давне глибоке пересвідчення, що лише зміна польського законодавства та системи національної політики може стати успішним засобом противділання революційним настроям, а всякі масові репресії підуть підпіллю лише на руку („Діло" з 2-го ц. м., вступна стаття п. н. „Збільшена активність ОУН, українське громадянство й польські погрози"). На ці наші уваги перший відгукнувся „Курер Львовскі", даючи до наших уваг такий коментар:

Мусимо спитати „Діло", яку ґарантію дає в імені ОУН, що законодавство, якого „Діло" домагається, заспокоїть українських терористів, які чейже твердять, що те все, чого жадає УНДО є — на думку ОУН — уґодовецькою політикою, що її ОУН поборює нарівні з польською державою. Отже зреалізування навіть максимальної програми УНДО вправді дозволилоб українцям скріпитися на силах, але не стояло би в ніякій пропорції до цілей ОУН, які домагаються просто відірвання Східної Галичини від польської держави та створення якоїсь — зрештою ближче неокресленої і супроти ситуації на Совітській Україні фіктивної — української держави. Тому поради „Діла" не годяться, щоби їх польське громадянство прийняло.

„Курер Львовскі" є органом польської ендеції, але зацитоване становище справді покривається з поглядом величезної більшости цілого польського громадянства і тяжить на політичній думці, яка практично проявляється в урядовій національній політиці. Тому слід йому присвятити кілька дальших уваг на порушену оноді тему.

Відомо, що одною з тез покладених в основу польської національної політики супроти українців, є твердження, що „їх (українців) все одно ніщо не задовольнить; усі здобутки будуть використовувати для свого органічного скріплення, але ставитимуть щораз дальші вимоги та не злагіднішають у своїй агресивності." Такий погляд є надзвичайно вигідний: по-перше він відкидає згори право українців до легальної еволюційної боротьби та неґує її приємливість з поглядів інтересу польської держави, та — по-друге — є зручною вихідною точкою для тактики, яка не лише каже українцям нічо-

VI—1 Pr. 525/33. Wyciąg z protokołu wspólnego. Sąd okręgowy. Wydział VI karny, w składzie: Wiceprezes Antoniewicz, jako Przewodniczący, SO. Młynarski i SO. Dr. Locker, jako głosujący, w sprawie konfiskaty czasop. „Diło" — na posiedzeniu niejawnem dnia 25. 10. 1933. po wysłuchaniu zdania Prokuratora, postanawia uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 19. 10. 1933. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie, konfiskatę czasop. „Diło" Nr. 277 z 21. 10. 1933. zawierającego w artykule pt. Istorycznyj deń... od słów: Kyjiw w takim... do słów: swoja ... — znamiona zbrodni z art. 93 § 1 kk. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. pras. t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu propagowaniem haseł separatystycznych dażyć do oderwania ziem południowo wschodnich od Państwa Polskiego. Według §§ 487, 489, 493 pk. i 36, 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. — Przewodniczący: Antoniewicz wr. Protokolant: Popowiczówna wr. Za zgodność Janowicz st. sekretarz.

го нового в ділянці політичних та культурно-господарських прав не давати, але й старі права зперед 1914 року ліквідувати. І та теза каже теж польській національній політиці стояти на місці, паралізує всяку її активність в конструктивному напрямку та доводить до тої прострації, яку стверджують і на яку нераз нарікають і самі польські діячі та політики („щось треба би робити“), не знаючи, яку найти на неї раду...

Передовсім треба би польській стороні виразно зясувати собі: чи вона утотожнює українську національну проблему та українське організоване громадянство з ОУН, чи може вважає, що шляхи кожної політики повинні бути визначені незалежно від актів терору з чиєї-небудь сторони?! Ми вже чули раз дуже авторитетно висловлений погляд, що ціла українська проблема зводиться в Польщі до проблеми безпеки. Ми відразу заперечили цій тезі і передсказали, що її реалізація матиме лише один вислід: незвичайно погіршить загальні умовини безпеки в краю та надзвичайно ускладнить цілу українську проблему.

Ясна річ: якщо хтось українську проблему звужує до проблеми істнуючого підпілля та одночасно признає вистарчаючими поліційні і судові засоби для поборювання того підпілля — у такому випадку для ніякої політики місця нема. І тоді теж становище, яке спрецезував „Курер Львовскі“, є цілком льогічне: з одного боку терор, з другого боку репресії — поруч із якими ендеція бажає собі бачити доведений до перфекції бісмарківський культуркампф, згідно з програмою Станіслава Грабського, що на 25 літ розкладав процес асиміляції галицьких українців.

Однак видно, що і польська сторона, репрезентована такими часописами як „Слово Польске“ й „Ґазета Львовска“, не вдоволяється самими механічними засобами, бож апелює до українського відповідального світа, щоби він „боровся за душі молоді“ та виривав зпід ОУН психольогічний ґрунт. Це вже поступ, що взагалі хтось з наших сусідів доглупався, що така організація, як ОУН, має під собою психольогічний ґрунт і що боротьбу з підпіллям слід вести на площині зроблення настроїв! Це вже те саме, що признати, що українська проблема не є проблемою безпеки, лише проблемою **політики.** ОУН не висить у стратосфері. ОУН повстало серед специфічних національно- і соціяльно-політичних обставин та могло захопити інтелігентську й частинно сільську молодь виключно лише завдяки тому, що істнували й по нинішній день істнує цілий ряд джерел таких настроїв, які ту молодь роблять придатним для ОУН матеріялом. І в міру того, як ті джерела будуть висихати, буде щораз важче приєднувати молодь до революційної роботи.

„Діло“ не є органом ОУН і запити „Курера Львовского“ не пішли під відповідну адресу. Але ті запити є по суті лише хитрою софістикою, яка має на меті петрифікувати нинішній стан, який на думку польської ендеції є найвигідніший для поведення насильної асиміляції. Хто з поляків стоїть на засадничому іншому становищі, той не може в своїй політиці супроти українців кермуватися засадою заперечення 6-ти міліонам громадян практичної рівноправности та позбавлення їх усіх окремих прав, належних їм з титулу їх суцільної етнічної відрубности. ОУН є організацією екстремістичною. Але молодь у нинішніх умовинах добування собі шкільної і позашкільної освіти, фізичних і умових розваг та варстатів праці після покінчення студій — не може бути тою самою молоддю, яка мала би власні школи, стояла би під впливом рідних педагогів, діставалаб високу освіту в атмосфері рідного вогнища культури, мала би забезпечений життєвий варстат праці та наявно бачилаб широкі можливости справжньої творчої і корисної праці для свого народу — поза революційною організацією!

І це є єдиний [illegible] підхід до справи!

Гітлерівці в Румунії.

БУКАРЕШТ, 2. 11. ПАТ. Виявкли тут сензаційну справу, що б. шеф виділу пропаґанди нац.-соціялістів у Берліні Шнайдер іменував провідника гітлерівців у Румунії Фабріціюса командантом на Румунію. Румунська преса протестує гостро проти встрявання Німеччини в румунські внутрішні справи.

На Кубі неспокійно.

З Гавани повідомляють, що уряд Сан Мартіна подався до димісії. Проф. Сан Мартін пробує примирити ріжні політичні угрупування, щоби створити наполовину парляментарний уряд. На цілім острові ширится страйковий рух і йдуть заворушення. Багато саботажів стверджено на залізницях. У звязку з саботажними актами арештовано поверх 250 робітників. Наслідком саботажів з чотирма потягами склалася катастрофа.

Бунт золотокопів.

Японська преса довідується із Благовіщенська, що робітники, що шукають золота над рікою Зея та її доплином Том числом чотирьох тисяч осіб, збунтувалися проти радянської влади. Причинились до того жахливі умовини праці та цілковитий брак харчів. Влада при помочі збройної сили старається зліквідувати бунт, але покищо без успіху.

Військова змова в Мексику.

З Мексику повідомляють, що в тамошній армії викрито змову підстаршин, яка мала за меті, подібно як на Кубі, повалити теперішній уряд. Арештовано 150 осіб. Провідники руху будуть відповідати перед воєнним судом і грозить їм кара смерти.

Признали права і селянкам.

Спеціяльним законом у Туреччині поширили політичні права жінок, яким признали тепер активне і пасивне виборче право до сільських громадських установ. Досі мали виборче право турецькі жінки лише по містах. Радник народньої партії Реджеб бей повідомив, що після виборів до громад і округ переведуть повну рівноправність турецької жінки, так, що вона дістане пасивне й активне виборче право до парляменту.

—o—

Клопіт з горівкою в Америці

Прогібіція в Зл. Державах має зщезти 7. листопада, а тоді на місце померщого 18-го додатку до конституції прийде 21-ший додаток, який дозволяє стейтам вільну продукцію і торгівлю алькогольними напитками. Тому, що незабаром не буде вже прогібіції і люди після 13-літньої посухи схотять купувати всякі алькогольні трунки, американські газети вказують на недостачу доброї горівки в Америці, не говорячи вже про коняк, інші лікери, шляхотні вина, шампани і всякі інші алькогольні присмаки, які люди повидумували за тисячі літ. Через те, казали, треба буде великого привозу алькогольних трунків з Европи, Канади, а навіть з Мексика. Із Шотляндії (Скатленд), в Англії, Американці закупили склади старих горілок за міліони долярів. У Франції вже пакують коняк і шампан для Америки, в Італії гарні вина, в Німеччині й Угорщині вина і наливки, а все за добрі гроші.

Це зажурило тих американців, що мають на складі горілки або зачали виробляти горілки з великим поспіхом.

Д-р Джеймс М. Доран, урядовий комісар алькогольного промислу, перевірив стан засобів алькоголю в Америці і каже, що він доволі добрий. Горівка мусить вистоятись у деревляній випаленій бочці, щоби була доброю і позбулась отрутних складників. Доран подає, що наприклад в 1916 році на 69 міліонів ґальонів горілки було тільки 12 міліонів, що була 4 роки в бочках, а загалом лише половина була в деревляних бочках, а решта була перероблювана з винами.

Тепер, каже він, є в Америці всього 4 міл. ґальонів алькоголю, що вистояв 4 роки в деревляних бочках, з якого можна зробити аж десять разів більше горілок. Крім того є ще дволітня горілка, яка розпущена дасть 30 міл. ґальонів „доброї“ горілки.

Та вже американці радше куплять европейські старі напитки, як ті новотвори

Велика перемога лейбуристів.

ЛЬОНДОН, 2. 11. ПАТ. У вчорашніх муніципальних виборах в Англії й Валії лейбур партія осягнула величезну перемогу. Лейбуристи не тільки добули назад 114 мандатів, утрачених перед 2 роками в користь консерватистів, але використали багато нових місць та більшість в багатьох містах. Лейбуристи добули загалом 197 мандатів, консерватисти втратили 181. Взагалі в англійських містах переводиться зворот, який може при нових виборах до парляменту змінити цілу структуру уряду.

—o—

Спалять версайський трактат.

Англійська преса довідується, що в часі виборів до райхстаґу по всіх німецьких містах і містечках націонал-соціялісти рішили влаштувати демонстрації проти версайського трактату. В часі тих демонстрацій будуть палити тексти, що представлятимуть версайський трактат

—o—

Ревізії й арештування.

ЛЬВІВ.

Всіх арештованих у **Ремісничій Бурсі** при вул. Пісічній вже звільнили. Сидять лише: Л. Кобринський, С. Неборч, В. Крет, арештовані ще 30. Х. вечором.

РАВЩИНА.

Перед двома тижнями арештували в Уневі п-у **Любов Данилюківну**, 20-літню доньку пароха в **Уневі, пов. Радехів,** абсольвентку гімназії. Арештували її на доказ, що розкидала в селі летючки проти польської школи. Арештовану держали чотири дні в Лопатині, опісля відставили до слідчої вязниці в Золочеві.

ПЕРЕМИШЛЯНЩИНА.

В **Шопках** ад **Лагодів** перевів 28. Х. 1933. лагодівський постерунок ревізію в домі Семена Демковича Добрянського. Після ревізії арештували його сина Антона, гімн. абітурієнта і заквестіонували: 18 деклярацій до шкільного плебісциту, 9 примірників „Нашого Фронту“, 1 примірник „Нашого Клича“, 3 примірники „Українського Юнацтва“. Опісля той-же постерунок перевів ревізію в другого сина, Михайла Демковича Добрянського, канд. держ. наук, що перебуває в Підгайчиках. У звязку з тими ревізіями перевели ще ревізію тогож дня в **Якторові** у Сернів та Квасниківських. Всюди шукали за нелегальною літературою, але такої ніде не найшли.

САМБІРЩИНА.

Дальші відомі нам арештування в повіті такі: В селі **Татари** коло Самбора в ночі з 29-го на 30-го жовтня хтось стягнув з місцевої школи орла та понищив у класах стінні карти Польщі. Після того місцева поліція арештувала Кісика Михайла, Васильковича Володимира і Дідуха Ілька, місцевих парубків, які критичної ночі біля школи вартували. — В суботу 29. жовтня ц. р. спровадили до самбірської вязниці Остапа Коропея, абс. кооп. Гавунку Івана, Шандровича О. та Пинаріяну М., всіх з **Хирова.**

КОМАРНЯНЩИНА.

Крім арештованих ще перед кількома тижнями громадян з околиць Комарна, про яких перед кількома днями в „Ділі“ була згадка, в останніх днях місяця жовтня ц. р. поліція перевела в **Комарні та в околиці** помимо ревізії й арештування. Арештували: в **Горожанні Вел.** Олексу Гловача, Олексу Терлецького й Івана Паучка; в **Новосілках Опарських** Тимка Матвіїва, голову там. читальні „Просвіти“; в **Татаринові** студ. Миколу Роєцького; в **Підзвіринці** Теодора Сивульку; в **Поверґові** Василя Маланчука, голову там. читальні „Просвіти“ і кооператора, Гната Маланчука, склепаря там. кооперативи, внаслідок чого кооператива від кількох днів зачинена; і понадто арештувала там також студ. Петра Піхаця; в **Чуловичах** вдруге Миколу Поповича і **Федька Кравчишина;** в **Тершакові Івана Сеха,** кооператора; в Комарні студентів Федя Ольхового і Ярослава Кішка та Романа Калимона. Судові арешти в Комарні переповнені, а деякі з арештованих важко захворіли. По селах Комарнянщини поліція перевела основні ревізії по багатьох читальнях „Просвіти“ і кооперативах та у свідоміших громадян. Крім вище згаданих по переведенні ревізії поліція арештувала та по кількох годинах звільнила отсих громадян: Івана Ганущака й Івана Гева з Татаринова, Івана Дуду і Федька Шмозолоху з Підзвіринця, Андрія Стефанишина і Миколу Микитина з Колодруб, Михайла Пелеха, голову читальні „Просвіти“, Осипа Мущака і Стефана Маречка з Конюшок Тул. та Петра Дергунку, голову чит. „Просвіти“ з Пологець. При ревізії в чит. „Просвіти“ у Комарні поліція забрала зі собою навіть оповістку про заповіджене протестаційне віче на день 29. Х. ц. р., яке староство заборонило.

ського ЧСВВ. Новохрещений, по гарних і зворушливих обрядах, приступив до св. Причастя, тримаючи запалену свічку в часі цілої Сл. Божої, що її в намірені новохрещеного відправив о. М. Марків ЧСВВ. На врочистості були крім родичів запрошені гості.

— **Хто виграв долярівку?** В четвер при тягненні долярівок виграні впали на такі ч.: 12.000 дол. на ч. 489843. 3000 дол. на ч. 750392, 1114554. 1.000 дол. на ч. 175955, 941762, 528931, 1206063, 107580, 817057, 1194598. 500 дол. на ч. 504851, 176888, 108245, 140384, 380311, 1185436, 596151, 309710, 25690, 1472592, 153577, 1108337, 251778, 168347, 207316, 1118642, 554947, 48661, 117089, 1073322, 293267, 375489, 576526, 1238754, 1330212, 552340, 552140, 773516, 1463192, 1360208, 257651, 663385, 719990, 1188933, 1317766, 1336781, 1257183, 161741, 317983, 1009921, 447790, 137804, 1221144, 823773, 728389, 832297, 69614, 30185, 1066861, 1387872, 139442, 1321833, 1102474, 735860, 46010, 674837, 520119, 718534, 69495, 1355844, 1029668, 953520, 181120, 1299575, 1494308, 1426278, 1371880, 1366037, 1078809, 859143, 184670, 961997, 1437679, 332330, 846968, 647768, 1227409, 777668, 1361282, 197241, 418682, 1380583, 1305320, 697347, 306728.

— **Львівська хроніка.** Судовий урядовець Франц Лозьян, напився в мешканні своєї швагрової Павлини Едельман при вул. Шептицьких денатурованого спіритусу і бензини, наслідком чого в грізному стані відставлено його до шпиталю. — На рятунковій стації арештовано Ст. Габера, що в пяному стані хотів убити дижурного лікаря.

— **Преміювання гуцульських коней.** В Косові, Жабю й Устеріках відбулося преміювання коней гуцульської раси. Приведено коло 400 коней і роздано нагороди в сумі 4.500 зол. На оглядини прибула теж угорська комісія, що закупила для державної угорської стаднини 4 огери і 10 кобил.

— **Ще двох повісили.** Президент Мосціцький не скористав з права ласки і відмовив просьбі Пазя і Келбйовського, засуджених ряшівським судом на кару смерти за напад на почтовий віз та вбивство поліцая, і не помилував їх. Наслідком цього засуджених повішено на вязничному подвірі.

— **Грабункові напади.** В Попелях пов. Дрогобич ватага, зложена з 30 озброєних осіб, напала на дім Андрія Стрийського, знищила внутрішню обстанову й поранила Стрийського та його сестру. Друга ватага під проводом В. Шуса і братів Дромірецьких напала дім начальника громади і секретаря. Нападені врятувалися втечею. Поліція арештувала провідників ватаг.

— **Самосуд над циганами.** В Турці к. Коломиї цигани обікрали Н. Гаевого. Зять Гаевого Мельничук пустився з поліцією за циганами в погоню і дігнав їх аж коло радянської границі. Циганів спровадили до Турки, де обурений нарід кинувся на циганські вози, побив циганки і розграбив частину циганського майна, між іншим багато золотих талярів. Згодом показалося, що Гаевого обікрали інші цигани, наслідком чого арештованих циганів, між іншими Квятковського пущено на волю. Тоді Квятковський зробив на Мельничука донесення, за крадіж талярів і коломийський суд засудив його на 6 місяців вязниці. Однак Квятковського поліція арештувала за вбивство, якого допустився під Львовом.

— **Арештування за надужиття.** На приказ прокуратора окр. суду в Катовицях перевели ревізію в бюрах „Вспульноти інтересув", до якої належать акц. спілка для гутництва та гірництва й гор.-шлеський союз „Королівської Гути" й „Ляври". Директора книжкового відділу Щеназіна арештували.

— **42 міліони радіових слухачів.** На основі статистичних обчислень на цілому світі є 42 міліони людей, що слухають радіо. На першому місці стоїть Европа з 21 міліонами, за нею Америка з 18.6 міліонами. Інакше стоїть справа процентово. На 1000 мешканців Америки припадає 75 радіослухачів, Австралії 57. Европа стоїть на третьому місці з 45 слухачами.

— **Мотоциклева катастрофа.** Підчас мотоциклевих перегонів у Софії мотоциклїст Заков наїхав на мотоциклевого мистця Болгарії Соколова, який впав разом із мотоциклем. Розігнаний мотоцикль Закова впав на трибуну та зранив 7 видців, із яких один помер. Оба мотоциклісти тяжко ранені.

— **Царські діяманти до Америки.** Американський кореспондент Ральф Бернес за дозволом народнього комісаря фінансів оглянув збірку дорогоцінностей царів Романових. Тепер вже їх оцінюють не більше як на 250 міліонів долярів. Більшовицький уряд хоче перевезти їх до Америки і тут дати як поруку на позичку з умовою, що більшовицький уряд має право викупити їх, хочби не міг в умовлений час сплатити позички. Видно, що більшовики не хотять стратити царських діямантів. Є там корона цариці Катерини II, яка важить 5 фунтів, а вартости 50 міл. долярів. Вона має 5.000 брилянтів і великий рубін. Також є берло цариці Катерини II. з великим діямантом Орловом, який важить 196 каратів. Купив той діямант Орлов і дав цариці в дарунку. Він купив його в 1772 році тоді, як цариця ділила Польщу в Амстердамі, в Голяндії у продавця вірменина за 40 тис. рублів. Сьогодня оцінюють Орлова на 32.000.000 долярів. Вага всіх дорогоцінностей така: брилянти 25.000 каратів, смарагди 1.000 каратів, сафіри 1.700 каратів і інші.

— **Справлення помилок.** У 289 ч. „Діла" в статті „Банкроти" в II. шпальті (1 стор.) 21-ий рядок замість „підмовлення староруської партії" має бути „відновлення"; в статті „Доведім справу до кінця" в 18-ому рядку має бути „на основі арт. 3. шк. закону з 31. липня 1924" а не 1925; в відозві Ukтоді має бути „потребуємо 10.000 зол. місячно", а не 100.000 зол. — В 290 ч. „Діла" у статті „Винуватці Талергофу в світлі історичних документів" надруковано „Талергофская гризна", має бути „тризна".

—o—

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: „*ВЕСІЛЛЯ*" *Виспянського*.

Ця наскрізь оригінальна пєса в концепції та будові, в блисками ґеніяльности, втратила чимало на своїй силі у тім акорді, що є покликом до збройного повстання. Дарма, що вона стала вже шкільною лектурою, ще й досі не розуміють її всіх символів. Остання вистава у міськім театрі пробує модернізувати Виспянського і робить із сільської хати, що має дихати на нас своєю питомою атмосферою, штудерну конструкцію, зовсім недоцільну. Музику чути так слабо, що забуваємо про весілля. Настрій гостей зовсім невесільний і тому поява марев мало виправдана станом дієвих осіб. Марева виступають занадто матеріяльно. Кілька дуже добрих роль, але взагалі виставі бракує руки досвідченого режисера.

м. р.

СПОРТ.

Державна Ліґа.

По вчорашніх змаганнях ситуація в Лізі ще остаточно не вияснилась. Претендентів до мистецтва є двох: Висла і Рух. На випадок перемоги Руху над Краковією в дні 12. п. м. у Кракові шлеська дружина здобуде остаточно мистецтво Польщі. На випадок нерішеної або програної Руху мистецтво здобуде Висла. Львівська Погонь може після перемоги над ЛКС здобути в найкращому випадку 2-е місце. Щодо Чорних, то вони, хоч і виграли в неділю змагання з Варшавянкою мусять разом з Гарбарнею грати тепер з віцемистцем А-кляси „Сьмігли" за місце в Лізі. Одна з тих трьох дружин мусить злетіти до А-кляси чи пак до Окружної Ліґи.

Перед рішенням в Окружній Лізі.

В грах за вхід до Окр. Ліґи будуть ще чотири змагання: Ресовія—Погонь І. Б., Овітов—II Сокіл, Гевера—II. Сокіл і Погонь І. Б.—Огніско. Вислідн тих змагань рішать про те, хто з пятьох кандидатів до Окр. Ліґи (Погонь І. Б., Гасмонея, Огніско, Ревера і II. Сокіл) займуть два, чи пак три необсаджені ще місця в тій Лізі. По всій правдоподібности місця ті займуть: Погонь І. Б., Гевера й Огніско. Україна займає тепер 3-є місце, в найгіршому разі може занятн 5-е місце.

ЧЕРНІВЦІ. Довбуш-Макабі 1:1.

В книзі змагань за мистецтво Буковини грав „Довбуш" у неділю 29. 10. проти досить слабої жид. дружини „Макабі". Вислід 1:1 не зовсім відповідає дійсному холо... ві гри. На жаль, ... брак однопільного нападу та неспортова поведінка і байдужість більшости грачів „Довбуша" тяжко розчарували численно прибувшу українську публику. Ще „Довбуш" за 14 років існування ні... коли не спромігся вийти поза середину табелі, завинили і грачі і провід дружини. ... товариства завидують „Довбушеві" прекрасного матеріялу змагунів та що з того? Українські національні барви є відзнакою „Довбуша", тому і ... мусять бути ... на весіллі.

Н. Я.

Перегони наколесників у Берліні.

Спортова Палата в Берліні, яка помістить до 20.000 людей та яка буває часто свідком великих подій у цім світовім центрі, була в минулім тижні знову заповнена публикою, зацікавленою спортовим ділом. Вистане піти туди, або при підхожій нагоді на перегонову дорогу „АВУС" чи на яке озеро в околиці, аби переконатися, як поважно дивляться на заході, і то не тільки мірodaтні чинники, але й широкий загал, на питання фізичної культури. Який сильний відгомін знайшов тут клич: „В здоровому тілі — здорова душа".

Цим разом відбувалися 3-годинні перегони наколесників, як проба перед недалекими шестиденними перегонами. Стартували майже самі німецькі двійки, з винятком чотирьох голяндців, які були дуже небезпечними суперниками для домашніх, головно двійка Ван Кемпен—Бреєнінг.

Добрий настрій почався від хвилини вистрілу, коли то почали вперті і неперервні лови, які тревали до кінця. Надзвичайно напружуючі були іноді моменти на закрутах, де та, спеціяльно сконструована дорога, нахиляється понад 45 ст. — та де тіла змагунів переходять уже в більше горизонтальне положення. Кілька падів не мало поважніших наслідків.

Переможцями цього цікавого вечора були відомі брати Нікель при 23 п. і 122,320 км. За ними слідувала голяндська двійка.

М—К.

Закордонний спорт.

У вчорашньому (290.) числі „Діла" подане помилково що віденський Рапід програв з празькою Славією 2:3 Тимчасом Рапід переміг Славію у сенсаційному відношенні 8:2.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

УКРАЇНСЬКО-МОСКОВСЬКА ВІЙНА 1920 Р. Частина перша. Оперативні документи штабу армії Української Народньої Республики під редакцією ген. В. Сальського. Документи впорядкував ген. П. Шандрук Варшава 1933. Стор. 408. Форм. 8°. Видання Українського Наукового Інституту в Варшаві.

„СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР", ілюстрований господарський календар Краєвого Т-ва Господарського „Сільський Господар" у Львові на рік 1934. Річник VI. Вінета роботи арт. мал. д-ра І. Іванця. Стор. 198. Форм. 5°. 26 сторінок анонсів. Видання дуже старанне і пребогате змістом. Замовляти у „Сільському Господарі", Львів, Ринок ч. 10.

ЖУРНАЛИ.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО, Париж. Видає Український Народний Союз у Франції.

ДЗВОНИ, літературно-науковий журнал ч. 10. — Львів, жовтень 1933. Зміст: Гамлети чи конкістадори; Над твоїм кволим духом, повно (поезії); Б. Лепкий: Тиха ніч; О. К. Лінкольн: Подружжя; Вега: Херсон; Я. Сірецький: Тризна; Я. Баркас: Куди тепер мені?; У. Самчук: Волинь; В. Залозецький: Криза молодої генерації; Католицька церква в Німеччині та гітлеризм; С. Шелухин: Про конечну потребу нових пояснень „Кобзаря"; Д-р Б. Кудрик: Йоганнес Брамс; М. Чубатий: VII. Міжнародній Конгрес істориків у Варшаві; І. Раковський: Ще про Укр. Заг. Енциклопедію; С. Шелухин: Слова і факти; В. Заікин: Олександер Спіцин; Дж. Папіні про катол. відродження в Італії; Рецензії; Бібліографія укр. бібліографії; Сентенції з писань Андрея Митрополита; Нові книжки.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Книжка 11. листопад 1933. Львів. Зміст: Е. Маланюк: Присуд; Б. Кравців: * * *; У. Самчук: Поцілунок; Е. Кейзер: Смертельна машина; Вадим: Поезіє; З М. Вороного: Земля; М. Мухин: Драгоманов; Г. Яаір: З німецьких вражінь; С. Змунчило: Антемурале; Ю. Липа: Розмова з минулим; М. Рильський: Чумаки; К. Бретон: Провідник по царстві жінки; Д. Л.: Кепський жарт сну про індустріялізацію; Х. К.: Ще кілька слів про Мазепу; Ґентілон: Італійська молодь; О. В.: Початок кінця; М. Л.: З пресового фільму; Бібліографія; Від адміністрації; Нові книжки.

РІДНА МОВА, науково-популярний місячник. Р. 1 ч. 11. Варшава, листопад 1933. Зміст: П. Кривоносюк: Мова немовляти; Г. Ільїнський: Походження українських слів: 11. Лушпа; І. Огієнко: Ще про давальний відмінок на -ові; В. Виногородський: Літнище — літник та дещо; Ф. Коковський: Як змінюються назви наших сіл. О. Івах: Які чужі слова в Америці й Канаді нарід найскоріше присвоює; М. Бабюк: Наша правнича мова. М. Тольокицький: З „кутка" на повне світло; Дід Огій: Граматика Малої Лесі; XII. Зміна о, е на і в відкритих складах; Іван Крип'якевич: Мовні статті у львівськім „Ділі" 1881—1906 рр.; Чистота й правильність української мови, відповідь на запитання наших Читачів. Ів. Огієнко: Огляд праць для вивчення української мови; Від Редакції й Адміністрації; Різне. — Адреса „Рідної Мови": Варшава, ул. Стальова 25 м. 10. Передплата річна 6 зол., піврічна 3 зол., чвертьрічна 1.60; за границею: в Европі 9 зол., в Америці 2 дол. річно. Нові передплатники, коли того бажають, дістають „Рідну Мову" від 1. числа.

PRZEGLĄD SPOŁECZNY, miesięcznik poświęcony zagadnieniom pracy społecznej i opieki nad dzieckiem, wrzesień-październik 1933.

День жалоби і протесту.

САМБІРЩИНА.

Українське громадянство міста Самбора в дні 29. жовтня ц. р. по вислуханні торжественної Служби Божої в місцевій церкві зібралося на довірочну нараду в салі „Української Бесіди". Присутніх було около 200 осіб. По вислуханні основного і вичерпуючого реферату м-тра Івана Кульчицького про останні події на Вел. Україні ухвалено однодушно протестні резолюції. По відспіванні національного гимну присутні спокійно розійшлися домів.

По селах повіту відбулися скрізь того дня торжественні богослуження. А в деяких селах були крім цього святочні сходини членів читалень „Просвіти", на яких по рефератах ухвалювано протестні резолюції.

День 29. Х. пройшов у нас всюди гідно.

ГОРОДЕЧЧИНА.

В суботу 28. Х. була вечором у Вишечі Вел., пов. Городок, вечірня із всеночним, при чому відбулася сповідь парохіян. На церкві вивішено чорну хоругов. У неділю 29. Х. по утрені була Служба Божа, на якій співав місцевий хор. По Службі Божій відчитав о. декан О. Рідзикевич пастирський лист. До св. Причастія приступили 93 особи. По проповіди відбувся обхід з Найсвятішими Тайнами тричі наоколо церкви, опісля була в церкві панахида за померших за Збручем і відспівано „Боже великий". Від год. 12. була адорація Найсв. Тайн до години 3.30 пополудні. Люди були цілий час у церкві, а також одну годину дзвонено у всі дзвони. В год. 3.30 пополудні був молебен до Серця Христового із суплікацією. Потім була знову проповідь про положення наших братів на Великій Україні. Накінець відспівано католицький гимн „О спомагай нас" і „Під Твою милость". По Службі Божій і по вечірні відчитувано в читальнянім домі публікації про відносини на Україні і підписувано протест. Настрій жалоби був праздничний, бо і старші і молодь були в темних одягах, а також всі люди зберегли строгий піст.

ВАРШАВА.

З приводу дня жалоби і протесту виповнилась тутешня греко-католицька церква при вул. Медовій дня 29 м. м. по береги вірними, між якими впадала в око велика скількість братів-емігрантів з Придніпрянської України зі своїми чільними представниками. Торжественну Службу Божу відправив о. ректор П. Пушкарський в асисті о. А. Бабія та діякона Ґуглевича. Опісля о. ректор Пушкарський виголосив богату змістом та відповідну до хвилини проповідь, у якій в палких словах змалював недолю наших братів за Збручем, візвав усіх присутніх до спільної молитви за страдальців і до жертв. При кінці проповіди відчитано пастирський лист греко-католицького Епископату. По проповіди відбулася панахида, до якої станули: о. ректор Пушкарський, о. М. Когут, о. І. Недільський, о. А. Бабій і діякон Ґутлевич. Почалась панахида, рознеслась по церковці жалібна її мельодія і не з одних грудей вирвався глибокий стогін, не один і заплакав над недолею своїх рідних. Вкінці понеслося прощальне „Вічная Память" церковного хору під батутою Й. Рогатинського. Присутні клякнули і злились у молитві в одно, зєднались усі в горю та благали Всевишнього за ласки й долю для українського народу.

М. О.

ти „роздвоєння", щирість, еволюцію у світогляді та психіці артиста тощо.

Поезії Маланюка теж дали би привід до такої дискусії. Поруч одноцільних, плерючих строф надибуємо у цього поета нахил до абстрактних фантасмагорій, перезаних з такими „начхательним" жестом, що не можна відріжнити їх від ребусових футоро-поез. При всій своїй ненависти до всього московського позичає він без найменшої потреби з московського словника такі слова як „ростерзаний", „нещадимо". Поема М. Бажана „Трильогія пристрасти", поміщена в цьому збірнику, дуже характеристична і для діялектичної недуги і для несвідомих позик у москалів. Великий розмах, штудерні рими, апокаліптичні образи поруч молодечої пустомельщини.

Нема кращого комплименту для поезии Н Лівицької-Холодної як той, що хвилинами вона нагадує нам Ахматову.

Дуже добрий переклад І. Дубицького з Л. О'Флягерті „Громадська війна" — немилосерно-фанатичної як сама Ірляндія.

м. р.

НОВИНКИ

— **Академія в 150-ліття Духовної Семинарії** у Львові відбудеться в неділю 5. ц. м. вполудне в забудуваннях Семинарії, а не в салі Лисенка, як це було спершу оголошено.

— **Концерт нашого співака у Варшаві.** Дня 5. листопада в год. 8. вечором відбудеться концерт відомого нашого співака **д-ра Василя Тисяка** в салі музичної консерваторії у Варшаві. У програму свята ввійдуть українські пісні.

— **Мистецька вистава** відчинена мин. неділі в салях польського „Т-ва приятелів мистецтва" у будинку Промислового Музею (Дзєдушицьких 1). У цій виставі беруть участь малярі: Альбіновська-Мінкевичова Софія, Ерб Ерно, Круль Жигмонт, Кендзьора Юлій, Павліковська Леля і різьбар Курчинський Жигмонт.

— **Особисті вісти.** Пишуть нам з Інсбрука, що в тамошньому університеті здобув докторат теольоґії о. Еренім Тимчук ЧСВВ. Промоція відбулася 14. Х. ц. р.

— **„Українське населення в Европі в світлі останніх переписів людности"** — під таким наголовком проф. д-р Володимир Кубійович виголосить в суботу 4. XI. відчит на Ґеографічній Комісії НТШ. у Львові, в салі Музею (вул. Чарнецького 26). Гостям раді.

— **Концертове Бюро Тірка** повідомляє, що в понеділок 6. ц. м. відбудеться концерт еспанського челіста Ґаспара Кассадо, якого вважають наслідником ґеніяльного Пабля Касальса. Супроводить д-р Едвард Штайнберґер.

— **Емеритальні й вдовичі пенсії.** Нові приписи про дотацію державних службовців приносять теж новий вимір емеритур. Підставою виміру емеритальних пенсій є основна плата, яку одержує урядовець в чинній службі без додатку. Після 15 років служби емеритура виносить 40 проц. пенсії, при чому за кожний дальший рік служби емеритура зростає на дальших 3 проц. аж до 100 проц. Емеритальна плата є вільна від доходового податку. Вдовичі пенсії виносять половину емеритальної плати, яка належиться покійному, сирітські пенсії одну четвертину вдовичої.

— **Свято І. Мазепи в Рогатині.** Повітове свято в честь гетьмана І. Мазепи, яке мало відбутися з полевою Службою Божою і маніфестаційним походом зорґанізованого громадянства в дні 9. липня ц. р., не відбулося з причини заборони в останній хвилині адміністраційної влади. Відбудеться це свято скромніше в дні 12. XI. ц. р. з такою програмою: в год. 12-ій вполудне панахида в міській церкві при співучасти доокружного духовенства; в год. 1-ій святочна популярна академія в салі філії „Просвіти", в якій візьмуть участь хори з повіту; в год. 6-ій святочний концерт при співучасти д-ра Б. Кудрика (фортепян), хору з Пукова, „Бояна", ґімназії й орхестри „Зорі". Доокружні громади Рогатина повинні взяти масову участь і зазначити в той спосіб своє зрозуміння для великого діла гетьмана Мазепи. — **Повіт. Комітет.**

— **Японець охрестився в греко-кат. обряді.** „Нова Зоря" повідомляє: Рідка врочистість у церкві оо. Василіян у Варшаві при вул. Медовій 16 відбулася в четвер 5. Х. ц. р. Того дня охрестився двацятькількалітній Тадей Юноси японець, студент медицини. Акту хрещення, за дозволом церк. влади в греко-кат. обряді, довершив місцевий о. ігумен П. Пушкарський ЧСВВ., при участи оо. М. Когута й І. Недільського

Перед засіданням сойму.

В пятницю, 3. листопада, на засіданні сойму відбудеться перше читання буджетового прелімінаря. Потім виголосить промову міністр скарбу проф. Завадзький. Можливо, що промовлятиме теж премієр Єнджеєвич. Опісля буде дискусія над буджетом.

У суботу відбудеться засідання буджетової комісії для приділу рефератів поодиноких частин прелімінаря та задля вибору ґенерального референта буджету.

—o—

Актуальна справа для жіноцтва

Наближаються зимові місяці, в яких наші освітні і сільсько-господарські установи влаштовують ріжні курси, в яких сільсько-господарські курси в теперішню крізу вибиваються на перше місце. Не малу вагу мають курси для сільських жінок з ділянки домашнього господарства та тих галузей сільського господарства, в яких на селі жінка бере безпосередню участь.

Для тих курсів будиться на селі щораз то більше заінтересування, одначе не маємо відповідної кількости кваліфікованих учительок. Недостача кваліфікованих сил стає сьогодні найбільше пекучою справою. Тому бажаним було би, щоби жінки, які покінчили фахові школи (рільничі, огородничі, семинарії ремесл і домашнього господарства) старалися ще набути кваліфікації до навчання на жіночих господарських курсах і школах.

Одиноковою школою в Польщі, яка підготовляє кваліфіковані учительки до жіночих господарських шкіл є Державна Семинарія для учительок рільничих шкіл у Соколувку, почта Цеханів. Наука в семинарії починається 15. листопада і тревае до 15. жовтня, себто 11 місяців.

До семинарії приймають жінки, які покінчили висові рільничі школи огородничі або семинарію для ремесл і домашнього господарства.

Оплата за науку зол. 90 платна в двох піврічних ратах, а вписове 10 зол. За удержання 40 зол. місячно.

Першенство мають ті, що по закінченних студіях відбули фахову практику.

До подання до семинарії треба долучити життєпис, свідоцтво покінченої фахової школи і практики, якщо кандидатка таку практику відбула.

ҐІТЛЄРИЗМ У ПІВД. АФРИЦІ.

КЕПТАВН, 2. XI. ПАТ. Наслідком скріпленої протижидівської акції та ревеляцій жидівського посла Александра про виладування в тутешних пристанях ґітлерівської літератури, багато жидів одержало від тайної організації смертні присуди. У звязку з тим міністр справедливости ген. Смутс видав пересторогу, в якій стверджує, що антисемітизм в Півд. Африці не закордонний продукт. Африка вільна країна й не буде толерувати защіплюваних на її територію троїйливих впливів старого континенту.

З орґанізаційного руху.

СТРИЙ.

Дня 28. м. м. голова Повітового Народнього Комітету у Стрию **д-р Гарасимів** скликав ширші сходини членів УНДО у Стрию. На тих сходинах посол **Остап Луцький** зреферував теперішню політичну ситуацію в світі і в Польщі та всі справи, важні для нашого національно-політичного і партійного життя. Зокрема посол Луцький обговорив шкільні справи, новелізацію кооперативного закону, нашу акцію в справі голодуючої України, справу Всеукраїнського Конгресу, справу здисциплінування членів партії, конечну потребу живої пляннової праці старших при наладнанні відносин до молоді і чергові організаційні справи. По рефераті була жива дискусія.

З нових видань.

„Ми", літературний чвертьрічний журнал книга І., Осінь 1933. „Варяг". Видано під редакцією І. В. Дубицького. Технічне оформлення Модеста Куницького. Окладинка роботи Петра Холодного.

Журнал виглядом, змістом і з тримісячними відступами своєї появи не може рахувати на ширше коло читачів. Здається і не хоче. Хоче наслідувати вибагливих европейських старших братів. Його психічні труднощі пробував я зясувати у статті, замовленій редакцією до цього 1-го числа, статті може занадто публіцистичній і як дехто впевняє, не зовсім у гармонії з іншими авторами. Одно слово: за мало маємо в нас молодих талантів, щоби з них можна створити суцільний гурт з орієнтацією на Европу, а старше покоління таки трохи за далеко лишилось позаду цієї сучасної Европи. Сама назва „Ми" занадто молодеча, задиркувата, не відповідає характерові журналу, що хоче обєднати ріжні таланти з погляду чисто літературного, а не творити гурт і вимахувати руками, як це роблять інші журнали, редаговані людьми, для яких література є тільки причіпкою до пропаґанди.

Б. Лепкий, що починає збірку, прислав якісь дуже старі вірші, анемічно-студентські, ледви чи не з кошика вибрані. Помістили їх мабуть з престіжових оглядів. Новеля А. Крижанівського „Міста і люди" оригінальна, нешабльонова, добре передумана; у композиції замітні впливи Гоголя, новішої російської літератури (Белий, Пільняк), навіть Хвильового. Стиль і мова першорядні. Єдина її недостача, спільна майже всій нашій новій белетристиці, безсюжетність. Друге оповідання, невідомого автора Ю. К. „Остання атака" не менше цікаве; від його теплого тла сільської ідилії віє молодечою свіжістю.

Е. Маланюк у цікавій статті про Гоголя, повній полемічного темпераменту, пробує з „Мертвих душ" вимотати проблему української психіки. Нелегко зрозуміти, чому ця повість „є найфатальнішою й найглибшою українською книгою, написаною про Україну українцем". Само питання про „дві душі" письменника звязане з ріжними чисто фільософічними питаннями: як розумі-

Смерть визначного мецената „Просвіти“.

† ЙОСИФ МІЙСЬКИЙ.

син о. .... й Антоніни з Менціаських Мійських, уроджений дня 10. грудня 1840 р. власник дібр у Тисковій, по довгій і тяжкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни помер дня 31-го жовтня 1933. р. в 94-ім році життя. Покійник по скінченні правничих студій вступив до судової служби, яку дуже скоро покинув, а в цілости віддався господарству у своїм маєтку у Тисковій, ліського повіту. По війні віддав свою маєтність в аренду, а сам перенісся на сталий побут до Львова. Вправді не брав безпосередньої участи в громадськім життю, але дуже цікавився всіми громадськими справами, був членом ріжних наших установ, підпомагав їх грошево — часто без подавання свого прізвища — оминаючи всякого розголосу. Сам жив незвичайно скромно, а *ціле своє майно, за виїмкою деяких легатів, записав для Товариства „Просвіта“*, якої був членом від 1890 року і дуже точно платив членські вкладки.

З Покійним відійшов у могилу тихий і скромний Громадянин, який понад усе любив свій нарід, а вважаючи що тільки освіта може добути йому належне місце в історії, віддав все своє майно „Просвіті“, яку вважав найбільше заслуженим для народньої справи Товариством. Хай земля Йому буде пером і Вічна Йому Память.

ЖАЛІБНЕ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ВИДІЛУ „ПРОСВІТИ“.

У четвер, 2-го листопада ц. р. в год 12. вполудне відбулося жалібне засідання Головного Виділу „Просвіти“, присвячене памяті пок. Йосифа Мійського, який записав свій маєток село Тискову (пов. Лісько) Т-ву „Просвіта“.

ПОХОРОНИ ПОК. ЙОС. МІЙСЬКОГО.

В четвер вечором в год. 7-ій відбудеться панахида в домі жалоби при вул. Супінського ч. 16. I. пов. Похорони відбудуться дня 3-го листопада (в пятницю) в год. 2.30 пополудні з дому жалоби при вул. Супінського 16. I. пов. на Янівський цвинтар.

ЗАКЛИК ФІЛІЇ „ПРОСВІТИ“ НА ЛЬВІВ-МІСТО.

Виділи читалень „Просвіти“ на терені міста Львова зволять взяти корпоративну участь разом із членами читалень у похоронах великого Добродія Т-ва „Просвіта“ пок. Йосифа Мійського, що відбудуться дня 3-го листопада ц. р. з дому жалоби при ул. Супінського ч. 16. Початок сумного обряду в год. пів до 3-ої пополудні.

Виділ філії Т-ва „Просвіта“ ім. Шевченка у Львові.

Свята 1. листопада.

БЕРЕЖАНИ.

15-ті роковини великих Листопадових Днів відсвяткували Бережани торжественною Службою Божою, яку відправив місцевий парох о. декан Євг. Бачинський. В часі Служби Божої співав хор „Бережанського Бояна“ під дириґентурою лікаря п. Міґоцького. Богослуження закінчено гимном-молитвою „Боже Великий“. Пропамятна таблиця, вмурована в честь поляглих на стіні церкви, була убрана в жовто-блакитні ленти, а під нею горіло в часі Богослуження світло. Збірку у церкві в квоті 16 зол. 31 сот., переведену в часі Служби Божої, призначено на фонд українських інвалідів. Вражала неприсутність на Сл. Божій дітвори місцевої „Р. Ш.“.

—o—

Правничі вісти.

НОВЕ „ПРАВО ПРО НОТАРІЯТ“.

Проголошене саме (Дн. зак. ч. 84 з 29. X. ц. р.) „Право про нотаріят“ постановляє, що нотар це державний функціонар, покликаний до зладжування актів і грамот публичної достовірности та до виконування інших чинностей правом йому доручених.

Урядовою мовою нотаріяту є польська мова з тим, що уживання інших мов означають окремі постанови. Ця постанова є неясною, бо не знати чи закон має на думці істнуючий т. зв. язиковий закон з 31. 7. 1924. Дн. зак. 73., якого постанови це уживання вже „означують“ (а не „означать“), чи окр. постанови („szczególne przepisy“) самого нот. права, яке в тім напрямі не дає ніякого вияснення і між удержаними в силі дотеперішніми законами не вичисляє язикового закону. Тимчасом само право про нотаріят обіймає такі постанови: 1) що в розпорядках останньої волі заява тестатора зложена в чужій мові повинна бути на виразне домагання зізнаючого списана в чужій мові, однак тільки тоді, коли ця чужа мова є знана нотареві, а тестатор не знає польської мови і 2) що у всіх інших чинностях нотар може на домагання сторони долучити до польського тексту переклад на чужу мову якщо вона знана нотареві.

Цими постановами не тільки обмежено, але в дійсности перечеркнено всі істнуючі досі останки прав української мови. Нема сумніву, що справа ця найде широкий відгомін і всесторонне вияснення та інтерпретацію тих неясних, а так далекосяглих постанов.

Міністр справедливости може призначувати нотарем не тільки іспитованого нот. апліканта (т. зв. нот. асесора), але з увільненням від нот іспиту суддю або прокуратора, а навіть по зложенні іспиту того, хто з огляду на особисті кваліфікації і діяльність в публичній службі дає запоруку належного виконування обовязків нотаря, а надто до 1. січня 1944 р. може міністр справедл. на випадок опорожненого нотаріяту часово делеґувати суддю або прокуратора для виконування обовязків нотаря.

Міністр справедливости може звільнити нотаря з його становища між іншим, коли нотар з причини тілесної уломности або з причини упадку фізичних або умових сил став тривало нездатний до праці, а надто може кожночасно „для добра служби“ перенести нотаря на інше місце.

У часі від 29. X. ц. р. до 1. I. 1934 р. може міністр переносити нотарів без їх згоди до інших місцевостей, а навіть зовсім звільняти зі становища.

Право про нотаріят обіймає дві постанови, які є матеріяльним ударом не тільки для адвокатури, але для широкого загалу, головно для селянства. А саме арт. 82. постановляє, що „договори про перехід, обмеження або обтяження права власности до нерухомостей, як також евент. уповноваження для зізнання таких договорів — повинні бути (під неважністю договору) зладжені у формі нот. акту“, а арт. 142. що з днем 1. I. 1934 р. припиняється компетенція судів до „доконування чинностей, які може зладжувати нотар, а зокрема припиняється право судів приймати заяви останньої волі“. Постанова про заповіт є ясна, але перше речення неясне і вимагає вияснення, чи так само припинене право судів до завірювання підписів і згідности відписів грамот, а передовсім до приймання депозитів, бо є це чейже „чинність“, а може їх „зладжувати“ нотар (арт. 63). Тому, що ці матеріяльні постанови ввійшли тепер до „Права про нотаріят“, куди вони з природи річи не належать, повстало знову не тільки подорожіння правного обороту, але й підстава до численних спорів (неважности договорів) і зріс законодавчий хаос колізіюючих постанов ріжних законів.

В. Л.

Вісти з Буковини і Бесарабії.

(Від власного кореспондента.)

ДЕНЬ ЖАЛОБИ І ПРОТЕСТУ В ЧЕРНІВЦЯХ.

У нас все ще неможливо створити один національний фронт. Місцевий Комітет Допомоги Голодній Україні назначив був ще на 28. серпня день протесту і жалоби. Тоді і зроблено те, на що остаточно дозволила влада. Тепер, не зважаючи на порозуміння з Комітетом у Львові, наш буковинський Комітет з незрозумілих причин не робив майже ніякої пропаганди ні приготувань.

В неділю 29. м. м. розіграв „Довбуш“ змагання з жид. дружиною „Маккабі“. Члени „Довбуша“ виступили до мячевих змагань з чорними лентами. На початку гри обидві дружини в поставі „позір“ задержали хвилину мовчанки на знак жалоби і протесту проти московських окупантів. Публика встала з місць. Також „Спілка українських інжинірів“ відкликала на знак жалоби відчит „Про радіо“. От мабуть і все, що Чернівці зробили для великої справи. За провінцію навіть не згадуймо. Брак енергійного і свідомого проводу на місцях дається відчути на кожнім кроці.

РЕНЕҐАТИ ПРИ ПРАЦІ.

Румунія експортувала до нас поверх 15 політичних партій. Одначе доступу до українського села ті партії і досьогодні не дістали, хоч усі щедро сиплять грішми, почестями та всякими обіцянками. Злакомилися на юдин гріш тільки деякі інтеліґенти та здеморалізовані селяни. Кожна з рум. партій має кілька таких яничарів, котрі вносять деморалізацію в наше народне життя. В останнім часі всі ті партії і партійки почали проявляти оживлену діяльність. Замітне те, що всі звертаються вже до українського, а не до „руского“ народу.

Ось у **Сторожинці** відбулось віче молодолібер. партії. Говорили кацап д-р Смеречинський та учитель Козарищук. У **Вашківцях** старі ліберали також при помочі яничарів Гуцуляка та Данилюка промовляли до народу. В **Чернівцях** кількох анальфабетів приготовляють ґрунт для румунської соціялістичної унітарної партії. За румунські гроші вийшло вже і 5 чисел орґану „Клич до бою“. Також і наші кацапські недобитки рухаються. Одначе не самостійно, але на спілку з румунськими молодолібералами.

„МУЖЕСЬКИЙ ХОР“ У БЕСАРАБІЇ.

В неділю 15. X. гостив „Черновецький Муж. Хор“ в Хотині та Клішківцях у Бесарабії. Моральний успіх величезний. Було б побажаним, щоби й інші культурні товариства звернули більше уваги на Бесарабщину. Селяни просять там відчитів, часописів та книжок, а того не подає їм ніхто.

„СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖИНІРІВ.“

Мин. неділі відбулася загальна рада „Спілки українських інжинірів“, котра істнує як секція Т-ва „Руська Бесіда“ (одинока активна секція). Вибрано отсю управу: Жуківський — голова, Н. Ісопенко — заст. голови, М. Дуткевич — писар, Е. Ґорецький — член ревіз. комісії. Ухвалено продовжати орґанізаційну працю та уладити низку популярних відчитів для широкої публики.

ДИВНИЙ ПРЕСОВИЙ ОРҐАН.

В Хотині вийшло перше число часопису „Нове Життя“. Часопис писаний неможливою мішаниною українських та московських слів і служити має великорумунським інтересам.

Н. Д.

Ширіть наш часопис!

Страх перед німецькими літаками.

„Ль-Ом Лібр“ оголосив статтю в справі видатків, які мала би ворожа летунська атака на Париж. Якщо прийняти, що один літак до бомбардування може забрати 2.000 кґ. вибухових матеріялів на віддаль 1000 км., то держава, що розпоряджає 300 такими літаками, може одної ночі кинути на велике місто коло 600 тон вибухових матеріялів, а саме 15.000 десятькілевих бомб до викликування пожеж, 9.000 50-кілевих вибухових бомб і 9.000 50-кілевих ґазових бомб.

В часі атаки на Париж ворожі літаки можуть викликати 5.000 пожеж, а кинені одночасно вибухові бомби могли би зburити безліч домів, завалити підземний коридор залізниці та знищити електричні, ґазові й водні інсталяції. Одночасно розпочали би своє ділання ґазові бомби.

Автор стверджує, що на випадок ворожої наглої атаки нема змоги боронитися. Протилетунська артилерія вдіяла би небагато, бо ворожі літаки можуть летіти у висоті 5 до 7.000 м. Лишаються до оборони тільки власні літаки, маски, протиґазові захисти і т. п. Навіть якби атака була передбачена, ледви чи вдасться зорґанізувати відповідну й успішну оборону. На думку автора перед летунськими атаками можна оборонитися тільки загрозою аналоґічних репресій на ворожих містах. Однак на те треба мати знаменито зорґанізоване летунство, що є одиноким способом забезпеки перед ворожою атакою.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ УГА!

Нежонатих відправлять зі служби.

Мусоліні приготовляє дуже гострі розпорядки проти нежонатих. У промові до фашистівських провідників сказав, що хоче ц. р. всіми засобами віддержувати женячку й оснoвування великих родин. Зачувати, що Мусоліні задумує на [illegible] відправити з державних становищ нежонатих, а на їх місце прийме батьків родин, при чому першенство признаватимуть батькам багато дітей. Кажуть теж, що підвищать парубоцький податок. Подібний закон був уже в старинному Римі.

Сирий біляне
Земельного Банку Гіпотечного С. А. у Львові
НА ДЕНЬ 30. ВЕРЕСНЯ 1933.

ЧИННИЙ СТАН:

Каса і суми до диспозиції в Банку Польськім і ПКО.		141.009.46
Заграничні валюти		45.937.57
Цінні папери:		
а) державні позички	23.760.20	
б) заставні листи	79.781.51	
в) акції	62.203.60	165.745.31
Консорціяльні інтереси		32.589.50
Краєві банки	30.002.51	
Заграничні банки	27.771.68	57.774.19
Векслі дисконтовані		4.662.537.16
Векслі протестовані		1.223.633.04
Біжучі рахунки (дебет. сальда		
а) забезпечені	933.582.43	
б) незабезпечені	52.505.40	986.087.83
Термінові позички		264.404.57
Нерухомости		474.469.31
Ріжні рахунки		1.684.013.81
Кошти і т. п.		246.143.89
Агенції		130.265.73
Довготермінові позички гіп.		237.186.77
Ріжні гіпотечного відділу		15.334.98
		10.357.138.52
Гарантії	33.861.—	
Інкасо:	72.656.72	

ДОВЖНИЙ СТАН:

Власні капітали:		
а) акційний	5,000.000.—	
б) резервовий	232.309.65	
в) інші резерви	8.848.51	
г) амортизаційний	151.460.—	5.392.618.16
Вклади:		
а) термінові	1,458.967.88	
б) a vista	1.101.537.59	2,560.505.47
Біжучі рахунки (сальда кред.)		484.240.26
Інкасові зобовязання		4.273.84
Реесконт		886.795.58
Заграничні банки		1.630.35
Ріжні рахунки		330.154.51
Відсотки, провізії і ріжні зиски		301.108.54
Агенції		93.471.42
Заставні листи		237.186.72
Фонд уморення заст. листів		12.756.59
Ріжні гіпотечного відділу		32.395.96
		10.357.138.52

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 3. XI. год. 7.30 веч. „Весілля".
Субота, 4. XI. год. 7.30 веч. „Весілля".

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, 3. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я"
Субота, 4. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я".

Концертове Бюро Тірка.

Понеділок, 6. XI. Концерт: Гаспар Кассадо, челіст.

Кіна.

АДРІЯ: „Під кураделею" (Вл. Бур'ян).
АПОЛЬО: „Мушу тебе здобути" (Іван Кепура).
АТЛЯНТИК: „Кінг-Конг".
ВАНДА: „Історія душі".
КАСІНО: „Якою мене бажаєш" (Грета Гарбо).
КОПЕРНИК: „Королівський любко".
КОЛІСЕЙ: „Цілунок перед зеркалом" і ревія „Білявки та чорнявки".
МАРУСЕНЬКА: „Онкель Мозес" (Шальом Аш).
МІРАЖ: „Бейбі" (Анні Ондра).
МУЗА: „Його ексцеленція субект" (Е. Бало).
ПАЛЯС: „Мушу тебе здобути" (Іван Кепура).
ПАН: „Екстаза".
ПАСАЖ: „Ніч жаху" (Том Мікс) і комедія (Фліп і Флап).
СТИЛЕВЕ: „Маски д-ра Фуманчу", ревія „Наша пачка".
ХИМЕРА: „Її Княжа Величність" (із Ліліян Гарвей).
УТІХА: „Заборонене передмістя", ревія „Затанцюймо вальса!"

Закордонне радіо.

Пятниця, 3. листопада 1933.

Мор. Острава (263,5) 16.00 Концерт; **Брно** (342,1) 20.10 Фортепян; **Лайпціг** (382,6) 23.00 Концерт сучасної музики; **Рим** (441,2) 17.15 Вок.-інструм. концерт; **Прага** (488,6) 19.25 Концерт; **Відень** (517,2) 11.30, 12.00, 17.15 Концерт; **Рига** (525) 16.00 Рос. пісоньки; **Будапешт** (550,5) 18.00 Циг. оркестра, 19.30 Опера; **Харків** (937,5) 9.00, 19.00 Симф. концерт, 10.00 Для дітей, 10.50 Авдиція, 13.30 Сучасна музика, 15.00 квартет; **Париж** (1724,1) 22.30 „Роз ма Возсін" ком. опера Шадаля.

Субота, 4. листопада 1933.

Франкфурт н. М. (259,3) 22.45 Веселий вечір; **Братислава** (279,3) 20.30 Концерт; **Льондон** (356) 20.55 „Отельо" оп. Верді; **Гельсінгфорс** (368,1) 17.25 Спів; **Білгород** (429,7) 17.00 20.00 Пісоньки; **Рим** (441,2) 13.00 Концерт, 21.00 „Гарна Олена" оп. Офенбаха; **Відень** (517,2) 12.00, 13.10, 19.35 Концерт; **Рига** (525) 19.30 „Пробудження Батьківщини" оп. Кальнінса; **Мінхен** (532,9) 14.30 Розривкова програма, 20.00 Весела програма; **Будапешт** (550,5) 20.30 Европ. концерт, 22.20 Мадярська музика; **Харків** (937,5) 9.00 Тріо, 15.00 Танкова музика, 16.20 Фрагменти зі звуковиків, 18.00 Камер. музика, 19.00 Концерт, 21.30 Авдиція.

Надсилайте передплату за листопад !!!

Львівське радіо.

Пятниця, 3. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 11.45 Комунікати. Грамофон; 12.05 12.38 Джез; 15.30 Господарські вістки; 15.50 Збіжева біржа, 15.55 Арії та пісні (Генр. Зельська); 16.20 Орхестра (грамофон); 16.40 Серед книжок; 16.55 Скрипка; 17.30 Арії та пісні (Мосаковський); 17.55 Грамофон; 18.00 Відчит; 18.20 Легка музика; 19.25 Фейлетон; 20.00 Муз. балачка; 20.15. 21.15 Симф. концерт; 21.00 Відч.: Львівська сцена; 22.40 Спортові вістки; 22.50 Танкова музика; 23.05 Найгарніші твори з грам. плит.

Субота, 4. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція, 12.05, 12.38 Сальонова музика; 12.35 Метеорол. вістки; 15.30 Господарські вістки; 15.55, 19.20, 20.15, 22.35 Грамофон; 16.00 Муз. загадки; 16.20 Скавтівство; 16.40 Лекція фр. мови; 16.55 Концерт орхестри, спів; 17.45 Авдиція для хорих; 19.25 Літ. чвертьгодина „Серед молодих"; 20.10 Техн. скринька; 20.30 Трансм. з Будапешту: Фрагмент нац. концерту; 21.30 Шопенівський концерт; 22.10 Льондон за дня та вночі; 22.25 Спортові вістки; 22.40 Трансм. з Будапешту: Циганська музика; 23.20 Англ. мельодії з грам. плит.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові в четвер приватно платили за доляра по 5.80 зол.

На варшавській біржі в четвер були такі курси: Льондон 27.68—27.70. Париж 34.86, Берлін 212.45, Щріх 172.65. Амстердам 359.30, Нюйорк кабель 5.76. Нюйорк чеки 5.73.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 2. XI.: масло дес. 2.90 зол., молоко 19 сот., сметана 90 сот., яйця зол. 4.20 за копу. — Тенденція на всі артикули сильна.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Два вбогі учні державної технічної школи у Львові, волиняки, Олекса Друченко і Нікандр Нагірний, просять за нашим посередництвом українське громадянство допомогти їм дрібними лептами заплатити шкільну оплату та покінчити студії. Ласкаві жертви, що будуть виказані в „Ділі", просимо складати в Земельнім Банку Гіпотечнім, Львів, Словацького 14, „Для двох вбогих учнів".

Порядок Богослужень у Волоській церкві. В неділі і свята: Служби Божі читані: год. 7, з проповідю, год. 8., год. 9. (наука для молоді 8.45) і год. 12. Співана Служба Божа з проповідю год. 10. В свята крім цього читана Служба Божа год. 6. рано. Вечірні з проповідю і благальною піснею год. 4. В суботи і напередодні свят вечірні год. 6. вечором. Кожного дня в тижні Служби Божі год. 6.15, 7. і 9. вечірня 6. вечором. Священики сповідають щодня від 6. до 8. рано і від 6. веч. Кожної першої неділі в місяці по Службі Божій год. 7. і по співаній год. 10, як також кожної першої пятниці в місяці по Службі Божій год. 6.15 благословення Найсв. Тайнами. 4—?

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЛІКАРЕВІ відпродам поверхову віллю на передмістю Львова на Левандівці з огляду на перенесення ординації. Практика запевнена; можливість дістати Касу Хорих. Відомість: Д-р Я. Гюнилевич, Нар. Лічниця, Петра Скарги 4 від 10—12. 3—3

ШУКАЄМО здібних рутинованих аквізиторів за великою провізією на місто Львів, Галичину й Волинь. Зголошуватися: о. Володимир Кучабський, Львів, Яповська 7. II пов. 530 2—?

ОКАЗІЯ: Продам дешево Записки ім. Шевченка том 1—68; Етнографічний Збірник том 1—17, Гуцульщину том 1—4; Життя і Слово т. 1—4. Монографії Костомарова том 1—10; Г. Олійвникова Стрілиська Старі, п. Стрілиська Нові. 542 1—2

ПОРЯТУНКУ — якогонебудь заняття прохає абсольвентка семинаря без даху над головою. До Адміністрації під „Виховування дітей". 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

II. Оголошення.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Товариства взаїмних обезпечень на життя й ренти
„КАРПАТІЯ" У ЛЬВОВІ

відбудуться в пятницю дня 17. листопада 1933 р. в год. 5-ій попол. у власній домівці Товариства у Львові, Ринок ч. 38, II. п. з таким порядком нарад:

1) Відчитання і затвердження протоколу останніх Загальних Зборів з дня 21. квітня 1933 р.

2) Внески Надзірної Ради:

а) в справі зміни §§ 1—33 статуту в напрямі його узгіднення з розп. През. Р. П. з дня 26. I. 1928 про контролю обезпечень Дз. Р. П. 9 поз. 64 і розп. Ради Міністрів з дня 10. IX. 1930 Дз. Р. П. 68 поз. 523. щодо прикладення приписів права про акційні спілки до власти й тичасових Товариств взаїмних обезпечень.

б) у справі зміни загальних умовин обезпечення.

3) Інтерпеляції членів.

У Загальних Зборах беруть участь всі власновільні члени обезпечені в Товаристві щонайменше 1 рік, як також власники 25 уділових листів. В тій цілі одні й другі мають найменше 8 день перед Загальними Зборами зажадати доручення їм легітимації або мають завідомити Дирекцію, що візьмуть участь у Загальних Зборах.

Якщо в Надзвичайних Загальних Зборах не візьме участи передбачена статутом кількість членів, то Надзірна Рада скличе до 14 днів нові Надзвичайні Загальні Збори, які будуть рішати без огляду на число приявних членів.

Надзірна Рада і Дирекція
Товариства взаїмних обезпечень на життя й ренти
„КАРПАТІЯ" у Львові.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.15
1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги	„ 0.40
1 „ „ в тексті і новинках	„ 0.48
„ на першій сторінці	„ 0.55

Дрібні оголошення від слова:	
матримоніяльні по	зол. 0.15
купна, продаж, винаєм і т. п.	„ 0.10
шукаючі праці	„ 0.08
слова товстим друком подвійно.	

Остання сторінка	1/1	зол. 380.—
„ „	1/2	„ 200.—
„ „	1/4	„ 110.—
„ „	1/8	„ 60.—

Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.